

Kontakty z Mediami i
Informacja

Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej

KOMUNIKAT PRASOWY nr 3/11

Luksemburg, 3 lutego 2011 r.

Opinia rzecznika generalnego w sprawach C-403/08
Football Association Premier League i in. / QC Leisure i in.
i C-429/08

Karen Murphy / Media Protection Services Ltd.

Zdaniem rzecznik generalnej Juliane Kokott, umowy na wyłączność terytorialną w celu transmisji meczów piłki nożnej są sprzeczne z prawem Unii

Prawo Unii nie pozwala zakazywać bezpośrednich transmisji meczów piłki nożnej Premier League w kawiarniach-restauracjach przy użyciu zagranicznych kart do dekodowników

Football Association Premier League (FAPL) jest organizacją angielskiej pierwszej ligi prowadzącą sprzedaż meczów tej ligi. Udziela ona licencjobiorcom wyłącznego prawa do gospodarczego wykorzystywania meczów na ich obszarze nadawania, którym najczęściej jest ich państwo. Zobowiązuje ona ich jednocześnie do uniemożliwienia by ich programy mogły być oglądane poza obszarem, na który są nadawane po to by zagwarantować wyłączność innym licencjobiorcom. W celu zachowania wyłączności terytorialnej każdy z nadawców zobowiązuje się w umowie licencyjnej zawartej z FAPL do kodowania sygnału satelitarnego i do przesyłania tak zakodowanego sygnału przez satelitę do abonentów na przydzielonym mu terytorium. Abonenci mogą dekodować sygnał w dekodерze wymagającym karty. Ponadto umowa na wyłączność przewiduje ograniczenia rozpowszechniania kart do dekodерów pozwalających dekodować programy poza terytorium, na którym udzielono licencji.

Sprawy będące źródłem niniejszych odesłań prejudycjalnych dotyczą próby obejścia tej wyłączności. Przedsiębiorstwa dokonują przywozu kart do dekodерów z zagranicy, konkretnie z Grecji, do Zjednoczonego Królestwa - gdzie oferują je kawiarniom-restauracjom po niższej cenie niż nadawca z tego kraju. Praktyka ta umożliwia bezpośrednią transmisję meczów piłki nożnej Premier League w kawiarniach-restauracjach w Zjednoczonym Królestwie przy użyciu greckiej karty do dekodera. FAPL usiłuje położyć kres tej praktyce na drodze sądowej. Sprawa C-403/08 dotyczy wniesionego przez FAPL powództwa cywilnego w przedmiocie używania zagranicznych kart do dekodерów. Źródłem sprawy C-429/08 jest natomiast postępowanie karne przeciwko właścicielowi pubu, który pokazywał mecze Premier League używając greckiej karty do dekodera. W obydwu sprawach High Court zwrócił się do Trybunału z licznymi pytaniami dotyczącymi wykładni prawa Unii.

Rzecznik generalna Juliane Kokott wyjaśniła, że omawiane prawa do wyłączności powodują podział jednolitego rynku na wzajemnie odseparowane rynki krajowe, co stanowi poważne naruszenie swobody świadczenia usług.

Jeżeli chodzi o ewentualne usprawiedliwienie ograniczenia swobody świadczenia usług, rzecznik generalna zbadła zagadnienie ochrony własności intelektualnej i handlowej, a w szczególności kwestię tego, czy istnieją prawa do satelitarnej transmisji meczów piłki nożnej, których szczególny przedmiot wymaga wprowadzenia barier na jednolitym rynku. Wskazała ona przede wszystkim, iż szczególny przedmiot praw do bezpośredniej transmisji meczów piłki nożnej Premier League wynika z ich gospodarczego wykorzystywania. W niniejszej sprawie wynagrodzenie za bezpośrednią transmisję meczów piłki nożnej Premier League stanowią opłaty pobierane za karty do dekodерów. W tym względzie rzecznik generalna J. Kokott uważa, że używanie zagranicznych kart do dekodерów nie prowadzi do obchodzenia gospodarczego wykorzystywania omawianych praw. Ostatecznie bowiem opłaty odpowiadające tym kartom zostają uiszczone. Zdaniem rzecznik generalnej J. Kokott, jakkolwiek opłaty te nie są tak wysokie jak opłaty pobierane w Zjednoczonym Królestwie, nie istnieje szczególne prawo do wymagania za usługę różnych cen w każdym

państwie członkowskim. Wręcz przeciwnie, zgodnie z logiką jednolitego rynku różnice cen w państwach członkowskich powinny zostać złagodzone. Sprzedaż praw do emisji na zasadzie wyłączności terytorialnej byłaby równoznaczna z czerpaniem korzyści z ograniczania jednolitego rynku. Z tego powodu szczególny przedmiot praw do transmisji meczów piłki nożnej nie usprawiedliwia podziału jednolitego rynku, a więc również omawianego ograniczenia swobody świadczenia usług.

Ponadto rzecznik generalna J. Kokott uznała, że postanowienie umowne zobowiązujące do stosowania kart do dekodera jedynie w użytku domowym lub prywatnym, nie zaś w użytku handlowym, za który wymagana jest podwyższona stawka abonamentu, nie może usprawiedliwić terytorialnego ograniczenia swobody świadczenia usług. Jednakże zainteresowane państwo członkowskie może zasadniczo ustanowić prawa pozwalające twórcom na sprzeciwienie się udostępnianiu ich dzieł w kawiarniach-restauracjach.

W odniesieniu do kwestii, czy pokazywanie bezpośrednio transmitowanych meczów w kawiarniach-restauracjach narusza wyłączne prawo do publicznego udostępniania chronionych dzieł w rozumieniu dyrektywy w sprawie harmonizacji niektórych aspektów praw autorskich i pokrewnych w społeczeństwie informacyjnym¹, rzecznik generalna wyjaśniła, że na obecnym etapie rozwoju prawa Unii brak jest szerokiej ochrony w zakresie publicznego udostępniania programów bez pobierania opłat za wstęp.

Ponadto rzecznik generalna J. Kokott uważa, że swoboda świadczenia usług nie sprzeciwia się stosowaniu dyrektywy w sprawie koordynacji niektórych zasad dotyczących prawa autorskiego oraz praw pokrewnych stosowanych w odniesieniu do przekazu satelitarnego oraz transmisji drogą kablową² ani też europejskiego prawa konkurencji. Dyrektywa w sprawie prawnej ochrony usług opartych lub polegających na warunkowym dostępie³ nie sprzeciwia się z kolei używaniu zagranicznych kart do dekodów.

UWAGA: Opinia rzecznika generalnego nie wiąże Trybunału Sprawiedliwości. Zadanie rzeczników generalnych polega na przedkładaniu Trybunałowi, przy zachowaniu całkowitej niezależności, propozycji rozstrzygnięć prawnych w sprawach, które rozpatrują. Sędziowie Trybunału rozpoczynają właśnie obrady w tej sprawie. Wyrok zostanie wydany w terminie późniejszym.

UWAGA: Odesłanie prejudycjalne pozwala sądom państw członkowskich, w ramach rozpatrywanego przez nie sporu, zwrócić się do Trybunału z pytaniem o wykładnię prawa Unii lub o ocenę ważności aktu Unii. Trybunał nie rozpoznaje sporu krajowego. Do sądu krajowego należy rozstrzygnięcie sprawy zgodnie z orzeczeniem Trybunału. Orzeczenie to wiąże w ten sam sposób inne sądy krajowe, które spotkają się z podobnym problemem.

Dokument nieoficjalny, sporządzony na użytek mediów, który nie wiąże Trybunału Sprawiedliwości.

[Pełny tekst](#) opinii jest publikowany na stronie internetowej CURIA w dniu ogłoszenia

Osoba odpowiedzialna za kontakty z mediami: Ireneusz Kolowca ☎ (+352) 4303 2793

Nagranie wideo z przedłożenia opinii jest dostępne przez „[Europe by Satellite](#)” ☎ (+32) 2 2964106

¹ Dyrektywa 2001/29/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 22 maja 2001 r. w sprawie harmonizacji niektórych aspektów praw autorskich i pokrewnych w społeczeństwie informacyjnym (Dz.U. L 167, s. 10).

² Dyrektywa Rady nr 93/83/EWG z dnia 27 września 1993 r. w sprawie koordynacji niektórych zasad dotyczących prawa autorskiego oraz praw pokrewnych stosowanych w odniesieniu do przekazu satelitarnego oraz retransmisji drogą kablową (Dz.U. L 248, s. 15).

³ Dyrektywa 98/84/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 20 listopada 1998 r. w sprawie prawnej ochrony usług opartych lub polegających na warunkowym dostępie (Dz.U. L 320, s. 54).